Temps Ordinari - Trenta-unè diumenge

Per Administrador el dg., 31/10/2010 - 08:00

Sv 11,23-12,2
2Te 1,11-2,2
Lc 19,1-10

L'INAUDIT MIRACLE DEL "CAMELL I L'AGULLA"**Dos temes de gruix**Estem arribant a Jericó, última població del llarg pelegrinatge de Jesús, de Galilea a Jerusalem. I en aquesta última "estació" ens són proposats dos temes de gruix. El primer ja ens el sabem de memòria, però ens convé molt que ens el recordin: *el lloc de Jesús és amb els publicans, els menystinguts*, troba gust d'estar amb ells, per bé que sigui del tot "religiosament incorrecte" i que per tant posi neguitós als homes religiosos. El segon ens presenta un dels miracles "més impossibles" (recordeu allò de "és més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla, que no pas que un ric entri en el Regne de Déu", Lc 18,25): doncs sí: "el camell passa pel forat de l'agulla!", l'home ric, reparteix a fons perdut. Això sí que és el "miracle impossible"!**Els diumenges anteriors**Jesús havia parlat de manera provocativa d'un Administrador corrupte, però que, pocavergonya com era, havia tingut l'astúcia de fer-se amics amb el "diner d'iniquitat": el Mestre convidava a ser *astuts* com el corrupte i a fer-nos amics dels pobres, perquè ells surtin a rebre'ns quan nosaltres intentem entrar en el Convit del Regne: els pobres que hauran estat amics nostres (i que són els aristòcrates en el Convit del Regne) ens presentaran al Rei.Justament això és el que no saben fer els fariseus que "eren amics del diner i es reien" d'aquests ensenyaments de Jesús.Tampoc Epuló, l'home de cor bunqueritzat, va saber fer-se amic del pobre Llàtzer (potser ni s'adonà mai que el tenia a la porta de casa!), va perdre l'*oportunitat de la vida*: aconseguir que el pobre Llàtzer el presentés al pare Abraham.Finalment un home bo i "complidor", que "era molt ric" i que volia seguir Jesús, no va saber donar el pas que el Senyor li proposava: repartir el diner entre els pobres... I quedà engolit per una profunda tristesa! **Avui el gran miracle del "camell i l'agulla": "allò que és impossible als homes és possible a Déu"** (Lc 18,27)Som a pocs quilòmetres de Jerusalem. Jericó és una ciutat de frontera, per tant amb important oficina per a recaptar impostos i els drets als mercaders. Zaqueu, el cap dels recaptadors, era un home baix d'estatura en tot sentit, roí, només preocupat pel seu negoci... Ben segur que en el fons era envejat per molts, que era objecte del ressentiment d'altres jueus que no s'havien venut a l'imperialisme... i no havien fet diners!Per això s'ha refugiat en l'acumulació. Té tot el que els altres envegen, i que ell no necessita, ni el satisfà perquè viu insatisfet de si mateix.Vol veure Jesús sense ser massa vist... No té manera que la gentada li deixi un tros d'espai. No ho pot demanar, la gent no es fa amb els publicans, no parla amb ells, els defuig.... Puja a un sicòmor; segurament que els qui el van veure rigueren de valent menyspreant-lo; pujar a un arbre trenca la dignitat de la seva categoria. En canvi Jesús el mira d'*una altra manera* (veure els ulls i el cor de Jesús) i ben conscient del que fa torna a seure a la taula dels pecadors. Ha estat ell qui ha pres la iniciativa, no li fa res de l'escàndol que provoca.**"Tots els qui ho van veure murmuraven contra Jesús".**Ens ho esperàvem, la crítica habitual... i Déu vulgui que no la faci el fons del nostre cor!Mirem els dos personatges.Zaqueu, ben ridícul a dalt del sicòmor, s'ha situat, com el publicà de la paràbola al fons del Temple. Jesús, com el pare al Fill Pròdig, no li retreu res en cap moment. I Zaqueu s'ha trobat desbordat: "el Mestre dina a casa meva!". Un cop més la trobada amb Jesús commociona el fons del cor. La pedagogia de Jesús no és renyar, sinó acollir, creure en la persona.I esclata el "miracle impossible". El cor de Jesús trenca totes les durícies del cor del ric: ara utilitzarà el "diner injust" per a guanyar l'amistat dels pobres que seuen al convit del Regne Al final de l'episodi de l'*Home Ric* Jesús havia dit: "Què difícil que un ric entri al Regne". I la gent espantada es preguntava: "així qui es podrà salvar!". Aleshores Jesús contestava "el que és impossible per a l'home és possible per a Déu". * * * * * * *Nosaltres demanem enamorar-nos de Jesús, demanen "fes el meu cor com el teu" (*fac cor meum secundum cor tuum*), demanem seure a la taula com ell amb els menystinguts, demanem aprendre a compartir les nostres riqueses de diner i de qualsevol dels talents que hem rebut.

ETIQUETES
PUBLICÀ POBRES RIQUESA